ΣΤΙΣ ΜΑΥΡΕΣ ΤΡΥΠΕΣ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟ

Κοιτάζω γύρω μου…
άπειρη …, άπειρη …
η ομορφιά των ανθρώπων.
Κοιτάζω πάλι γύρω μου…
άπειρος … , άπειρος …
ο πόνος των ανθρώπων.
Κοιτάζω παντού
άπειρος … , άπειρος …
κι ο ξεπεσμός του.

Σκύβω το κεφάλι στις μαύρες τρύπες του αύριο
Άπειρος κι ο πόνος της καρδιάς μου.

Ο χρόνος κατεβαίνει και μας βασανίζει.
Κι ο αγώνας που
δε λέει να καρπίσει.
Κι ο θάνατος πούρχεται.
να μας ακουμπά μ΄ άπειρες διαστάσεις .

Μα η αγάπη σου
άυλη κι άπειρη
την ψυχή μου κρατά μακριά .
Στην τροχιά του φωτός
που καμπυλώνεται στα μάτια σου.

14-1-77